

Yeni Bir Kavram: Helikopter Ebeveynlik

A New Concept: Helicopter Parenting

Seda Çetin Avcı¹ Duygu Güleç Şatır²

¹ İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Hemşirelik Bölümü, İzmir, TÜRKİYE

² Ege Üniversitesi, Hemşirelik Bölümü, İzmir, TÜRKİYE

Geliş tarihi/ Date of receipt: 17/05/2020

Kabul tarihi/ Date of acceptance: 19/07/2020

© Ordu University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, TURKEY, **Published online** 30/09/2020

ÖZ

Bireylerin kimlik oluşumu sonucunda kendilerini topluma ne kadar ait hissedecekleri ebeveynlerinin kendilerine yönelik davranış ve tutumlarıyla yakından alakalıdır. Ebeveynlik sağlıklı çocuk yetiştirmede anahtar role sahiptir. Çünkü her bireyin kişilik gelişimi çocukluk döneminde temel almaktadır. Ebeveynlerin çocuklarına karşı olan tutumlarının çocuklarının tüm alanlarının gelişimi üzerinde önemli etkileri vardır. Günümüzde demokratik, otoriter ve izin verici ebeveyn tutumu gibi birçok ebeveynlik kavramları bulunmaktadır. Bu kavramlara ek olarak literatürde yeni bir kavram olan helikopter ebeveynlik kavramı gündeme gelmiştir. Helikopter ebeveynlik kavramı anne, baba ve çocuğu anlık etkilemek ile kalmayıp; çocuğun bütün hayatı boyunca her anına etkileri olan bir kavramdır. Bu tutumu sergileyen anne babaların beklentileri, niyetleri iyi olsa da, bu tutumun çocuklar üzerine olumsuz etkileri olduğu bildirilmiştir. Bu derlemenin amacı literatürde yeni bir kavram olan helikopter ebeveynlik kavramını tanımlamak, ebeveynlerin özelliklerini ve bu ebeveynliğin aile ve çocuk sağlığı üzerine etkilerini ve hemşirenin sorumluluklarını açıklamaktır.

Anahtar Kelimeler: Helikopter ebeveynlik, ebeveynlik, hemşirelik

ABSTRACT

How much they belong to society as a result of identity formation of individuals is closely related to their parents' behaviors and attitudes. Parenting plays a key role in healthy child rearing. Because the personality development of each individual is based on childhood. Parents' attitudes towards their children have important effects on the development of all areas of their children. Today, there are many parenting concepts such as democratic, authoritarian and permissive parental attitude. In addition to these concepts, the concept of helicopter parenting, a new concept in the literature, has emerged. The concept of helicopter parenting is a concept that not only affects the mother, father and the child instantly, but also affects every moment of the child's entire life. Although the expectations and intentions of the parents who exhibit this attitude are good, this attitude has been reported to have negative effects on children. The aim of this review is to define the concept of helicopter parenting, which is a new concept in the literature, to explain the characteristics of parents and the effects of this parenting on family and child health and the responsibilities of the nurse.

Keywords: Helicopter parenting, parenting, nursing

ORCID IDs of the authors: SÇA: 00000002-3099-4953, DGŞ: 0000-0002-0226-3985

Sorumlu yazar/Corresponding author: Seda Çetin Avcı

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Hemşirelik Bölümü, İzmir, TÜRKİYE

e-posta/e-mail: sedactn13@gmail.com

Atıf/Citation: Çetin Avcı S, Güleç Şatır D. (2020) Yeni bir kavram: Helikopter ebeveynlik. Ordu Üniversitesi Hemşirelik Çalışmaları Dergisi, 3(2), 163-168.

DOI: 10.38108/ouhcd.738884

Giriş

Aile ve ebeveynler, kişilerin toplumsallaşması ve toplumun bir parçası olması konusunda en büyük role sahiptir. Bu nedenle bireylerin kimlik oluşumu sonucunda kendilerini topluma ne kadar ait hissedecekleri ebeveynlerinin kendilerine yönelik davranış ve tutumlarıyla yakından alakalıdır (Özyürek ve Tezel-Şahin, 2017).

Annenin ve babanın, çocuğun fiziksel, duygusal, zihinsel, sosyal ve ahlaki gelişimi için sağladığı ortam ile çocuk yetiştirmeyle ilişkili tutum ve davranışlarına ebeveynlik denir (T.C. Aile, Çalışma ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, 2017). Ebeveynlik sağlıklı çocuk yetiştirmede anahtar role sahiptir. Çünkü her bireyin kişilik gelişimi çocukluk döneminde temel almaktadır. Bu dönemde çocukların kendileri için rol model aldıkları en önemli kişiler ebeveynleridir. Ebeveynlerin çocuklarına karşı olan tutumlarının onların psikolojik ve kişisel gelişimi üzerine önemli etkileri vardır (Checa ve Abundis-Gutierrez, 2017). Çocukların sosyal anlamda geliştikleri, etkilendikleri ilk kurum aile olduğu için aile içerisinde gösterilen davranışlar ve tutumlar çocuğun hem eğitim hayatını hem de sosyal hayatını etkilemektedir (Özel ve Zelyurt, 2016).

Günümüzde birçok ebeveynlik tutumları bulunmaktadır. Bunlar literatürde demokratik, otoriter ve izin verici ebeveyn tutumu olarak yer almaktadır (Sezer, 2010). Teknolojinin gelişmesi ile birlikte ortaya çıkan bir ebeveynlik kavramı ise dijital ebeveynliktir. Yaşadığımız bu zamanda dijitalleşme önemlidir fakat bazı çocuk ve ergenler bu dijital dünyaya hazır olmayıp, burada karşılaştıkları verilerin nasıl değerlendirilmesi gerektiğini bilememektedir. Ebeveynlerin görevi çocuğa sadece bilgisayar ve internet gibi ortamları tanıtmak veya sunmak değil, bu sanal ortamda nasıl güvenli gezebilecekleri, bilgi edinebileceklerini öğretmek ve onları denetlemektir. Ebeveynler çocuklarını nasıl fiziksel ortamlarda tüm olumsuzluklardan korumaya çalışıyorsa, dijital ebeveynlik kavramı bağlamında da ebeveynler çocuklarını dijital ortamdaki tüm olumsuzluklardan

korunmalıdır (Sadiku ve ark., 2017). Ebeveynlerin çocuklarına yönelik davranış ve tutumları incelendiğinde var olan ebeveyn tiplerine ek olarak son zamanlarda helikopter ebeveynlik kavramı gündeme gelmiştir. Bu derlemenin amacı yeni bir kavram olan helikopter ebeveynlik kavramını literatür doğrultusunda incelemektir.

Helikopter Ebeveynlik Kavramı

Helikopter ebeveynlik; çocuklarıyla aşırı derecede ilgili olan, çocuk odaklı yaşayan, çocuğu için planlar yapan, çocuklarına fazlaca yardım eden, onlar yerine program yapan, yöneten ve müdahale eden ve mükemmeliyetçi olan anne babanın tutumlarını ifade eden kavramdır (Berger ve Luckmann, 2008; Yılmaz ve Büyükcebeci, 2019).

Helikopter ebeveynlik kavramı 1969 yılında bir psikoterapist olan Ginott tarafından kavramsallaştırılmıştır (Padilla-Walker ve Nelson, 2012). Ebeveynlerin çocuklarını sürekli kontrol etme, tüm eylemlerine aşırı katılım gösterme ve çocukları adına karar verme tutumları helikopter ebeveynlik olarak tanımlanmıştır (Kwon, Yoo ve Bingham, 2016; Yılmaz 2019). Lee ve Kang'ın (2018) aktardığına göre 1990 yılında Cline ve Fay ise helikopter ebeveynlik kavramını, çocuklarının hayatlarının her aşamasında takıntılı sayılabilecek düzeyde aşırı planlayıcı, ilgili, koruyucu ve mükemmeliyetçi olan ebeveynlerin tutumları olarak tanımlamıştır. Çocuklarına karşı aşırı ilgi ve hakimiyet tutumu daha çok genç kuşak ebeveynlerde, tek veya az çocuklu ailelerde ve yüksek sosyoekonomik düzeye sahip bireylerde gözlenmektedir (Bradley-Geist ve Olson-Buchanan, 2014; Gui ve Koropecykj-Cox, 2016; Kwon, Yoo ve De Gagne, 2017). Bu tutuma sahip ebeveynler, çocuklarına karşı sergiledikleri davranışlarının farkında olduklarını, bu davranışlarının sebebinin ise akademik rekabetin olması, mevcut ekonomik ve sosyal sistemin işleyişi ve toplumda çocuklara yönelik suçların artması olarak belirtmişlerdir (Bristow, 2014).

LeMoyne ve Buchnanan'ın varsayımına göre mobil teknolojinin gelişmesiyle

ebeveynlerin çocuklarına her an ulaşmaları, çocukları üzerindeki kontrol gücünün artması ve çocuklarının nerede, ne yaptıklarını bilmesi helikopter ebeveynliğin artmasına neden olmuştur (Lemoyne ve Buchanan, 2011). Teknolojinin gelişmesiyle birlikte telefonlar çocuk ve ebeveynler arasında görünmez bir bağ yaratmaktadır (Kelly ve ark., 2017). Bazı yazarlar (Odenweller, Booth-Butterfield ve Weber, 2014) helikopter ebeveynlik kavramının nedenini; anne ve babanın ebeveynlik ile ilgili bir çeşit tatmini olarak ifade etmekte iken, bazı yazarlar (Van Ingen ve ark., 2015) ise hayatta kendileri için kurguladıkları hayalleri, idealleri gerçekleştiremeyen anne ve babaların, bir telafi yöntemi olarak bu tutumu sergilediklerini ifade etmektedir.

Helikopter Ebeveyn Özellikleri

Helikopter ebeveynlerin özellikleri arasında çocuklarıyla ve onun yaşadığı her problemle aşırı derecede ilgilenme, sorunları çözebilecek olmasına rağmen çocuğuna bırakmadan tüm sorunları çözme, çocuğunun okul hayatıyla ve okul başarısıyla fazlaca ilgilenme, çocuğunun hayatını planlama, yönetme, katılacağı etkinliklere, kurslara çocuğu adına karar verme, hedef belirleme gibi tutumlar vardır (Fingerman ve ark., 2012; Segrin ve ark., 2012; Bradley-Geist ve Olson-Buchanan, 2014).

Helikopter ebeveyn tutumuna sahip anne ve babalar çocuklarının okul başarısı ile yakından ilgilidir. Ayrıca çocuğunun okul hayatının yanı sıra tüm alanlarına müdahale etmektedir (Kwon ve ark., 2016; Schiffrin ve Miriam, 2017). Ebeveynler bu tutumları sergilerken çocuklarına tercihlerini veya isteklerini ya sormazlar ya da çok az dikkate alırlar (Hesse ve ark., 2017). Helikopter ebeveynlerin bu tutumları dikkatlice incelendiğinde bu davranışlarının altında yatan sebebin ebeveynlerin kendi egoları olduğu belirtilmiştir (Odenweller ve ark., 2014). Aslında ebeveynlerin iletişimleri bize helikopter ebeveyn tutumuna sahip anne babalar hakkında bir ipucu vermektedir. Bu tutuma sahip anne ve babalar

çoğunlukla 'biz bugün resim yaptık', 'bugün okulda yıldız aldık' gibi çoğul özne kullanarak çocuklarının adına konuşmayı tercih etmektedir (Kelly ve ark., 2017). Bu iletişim şekline baktığımızda aslında karşılıklı, yoğun ve etkili bir iletişim olduğu düşünülse, iletişim içeriğinde sadece çocuktan beklenen ideal davranışlar, beklentiler, sorumluluklar ve öneriler vardır (Gottlieb, 2011).

Helikopter Ebeveynliğin Çocuk Gelişimine Etkileri

Literatürde helikopter ebeveyn tutumu sergileyen anne babaların beklentileri, niyetleri iyi olsa da, bu tutumun çocuklar üzerine olumsuz etkileri olduğu bildirilmiştir (Kantrowitz ve Tire, 2006). Olumsuz sonuçlara örnek olarak; bu çocukların problem çözme becerilerinin yetersiz gelişimi (Gibbs, 2009), yetişkinlik döneminde depresyona yatkınlık ve depresyon ilaçlarını kullanımına yatkınlık (LeMoyne ve Buchanan, 2011), kimlik gelişimi ve özgüven ile ilgili sorunlar (Padilla-Walker ve Nelson, 2012), bağımlı kişilik gelişimi (Shoup ve ark., 2009), benlik saygısında düşüş (Rutherford, 2011) veya narsist kişilik gelişimi görülebilir.

Helikopter ebeveynlerin çocuklarının, yaşamlarının ileriki dönemlerinde diğer çocuklara oranla daha çok duygusal sorun yaşadığı saptanmıştır (Kouros ve ark., 2017). Ayrıca helikopter ebeveynlerin çocuklarının sosyal alanları incelendiğinde bu çocukların karar vermede zorlandığı ve bireyselleşememe ile gelişen bağlanma sorunları yaşadıkları gözlenmektedir (Farley ve Kim-Spoon, 2014; van Ingen ve ark., 2015).

Bu tutumla yetiştirilmiş çocuklar yaşitlarına göre daha fazla depresyon, öfke, anksiyete sorunları ve psikosomatik sorunlar yaşamaktadır (Fischer ve ark., 2007; Schiffrin ve ark., 2014; Reed ve ark., 2016; Tully, 2017). Bunun yanı sıra, bu çocuklar ebeveyninden ayrılamama ve böylece bağlanma sorunları, hayatları ile ilgili durumlarda karar verememe ve seçim yapamama gibi sorunlarla karşılaşmaktadır (Farley ve Kim-Spoon, 2014; Van Ingen ve

ark., 2015; Conover ve Daiute, 2017; Milita ve Bunch, 2017).

Helikopter Ebeveynliğin Değerlendirilmesi

Son yıllarda helikopter ebeveynlik kavramı ile ilgili yurtdışı literatüründe fazlaca çalışmalar yapılmış olup, helikopter ebeveynlik tutumunu ölçen ölçekler geliştirilmiştir (LeMoyne ve Buchanan, 2011; Odenweller, Booth-Butterfield ve Weber, 2014; Schiffrin ve ark., 2014; Love, 2016; Hind, 2016). LeMoyne ve Buchanan (2011) tarafından üniversite öğrencilerinin şimdiki ve geçmişteki etkileşimlerdeki ebeveyn kontrol algılarını değerlendirmek amacıyla geliştirilen "Helicopter Parenting Scale (HPS)" beşli likert tipinde toplam 10 maddelik bir ölçektir. Ölçekten alınan puanın yükselmesi helikopter ebeveynlik tutumunun da yükseldiğini ifade etmektedir. Ölçeğin Cronbach alpha değeri 0.71 olarak belirtilmiştir (LeMoyne ve Buchanan, 2011). LeMoyne ve Buchanan'ın geliştirdiği ölçekte istatistiksel ve kavramsal sınırlamalar olduğunu düşünen Odenweller, Booth-Butterfield ve Weber (2014) tarafından 'Helicopter Parenting Instrument (HPI)' geliştirilmiştir. Ölçek toplam 15 maddeden oluşmaktadır. Diğer bir ölçüm aracı ise, Schiffrin ve arkadaşları (2014) tarafından geliştirilen 'Helicopter Parenting Behaviors Questionnaire', hem helikopter ebeveynliği hem de özerklik desteğini ölçmektedir. Helikopter ebeveynlik alt ölçeği dokuz madde, özerklik desteği alt ölçeği altı madde olmak üzere toplam 15 maddelik ve altılı likert tipte bir ölçektir. Bir diğer ölçek ise Love (2016) tarafından master tezi olarak geliştirilen 'The Multidimensional Helicopter Parenting Scale' dir. Aynı şekilde Hind (2016) tarafından bireylerin yaşamlarında ebeveynlerin katılımını ölçmek amacıyla geliştirilen 'Helicopter Parent Controlling Item' beşli likert tipte toplam 22 maddelik bir ölçektir.

Türkiye'de helikopter ebeveynlik kavramı literatürde yeni yer alan bir kavramdır. Literatürde yurtdışında helikopter ebeveynliği değerlendirmek amacıyla geliştirilen ölçeklerin uyarlanma çalışmaları olduğu gibi, Türk kültürünü dikkate alarak geliştirilen ölçeklerde

bulunmaktadır. Helikopter ebeveynlik kavramı Türkiye'de ilk olarak Yılmaz (2019) tarafından konu ile ilgili özgün bir ölçek geliştirme çalışması ile literatüre kazandırılmıştır. Ayrıca Okray (2016) tarafından 'Helicopter Parenting Scale' Türkçe geçerlilik güvenilirlik çalışması yapılarak 'Helikopter Ana-Babalık Ölçeği' olarak literatürde yer almaktadır. Yapılan bu çalışmaların yanı sıra bu konu ile ilgili daha fazla çalışmalara ihtiyaç duyulduğunu ve araştırılması gereken bir kavram olduğu söylenebilir.

Helikopter Ebeveynlik ve Hemşirenin Sorumlulukları

Helikopter ebeveynliğin okul öncesi dönemde stres ve kaygıya neden olduğu, bunlara ek olarak çocukluk döneminde psikolojik sağlığı olumsuz etkilediği, ergenlik döneminde yüksek anksiyete ve depresyona neden olabileceği ve yetişkinlikte ise düşük öz-yeterlilik, düşük yaşam doyumu ve kötü psikolojik sağlığa neden olabileceği literatürde belirtilmektedir (Yılmaz ve Büyükcebeci, 2019). Bu bilgiler doğrultusunda bireylerin yaşamlarının her döneminde yanında olan, çocuklarla özellikle okullarda ve hastanelerde bir araya gelen hemşireler, ebeveynlerin tutumlarını ve çocukların davranışlarını gözlemlemelidir. Ayrıca ebeveynlerin bu tutumunu ve çocukların ise algıladıkları helikopter ebeveynlik tutumlarını geçerli ve güvenilir ölçeklerle ölçmelidir. Hemşire akademisyenler ise Türkçe literatürde daha yeni bir kavram olan helikopter ebeveynlik ve bu ebeveynlik türünün çocuk sağlığına, aile sağlığına, çocuk gelişimine etkisi hakkında daha fazla araştırma yaparak, bu bilgileri literatüre kazandırılmalıdır.

Sonuç

Helikopter ebeveynlik kavramı anne, baba ve çocuğu anlık etkilemek ile kalmayıp; çocuğun bütün hayatı boyunca her anına etkileri olan bir kavramdır. Son yıllarda helikopter ebeveynlik kavramının gündeme gelmesi ve öneminin artması nedeniyle bu davranışların yansımaları araştırma konusu olmuştur. Geçmişte yapılan çalışmaların yanı

sıra bu konu ile ilgili daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulduğunu ve araştırılması gereken bir kavram olduğunu söylenebilir.

Araştırmanın Etik Yönü/ Ethics Committee

Approval: Çalışmada kullanılan kaynaklar ilgili bölümde gösterilmiştir.

Hakem/Peer-review: Dış hakem değerlendirmesi.

Yazar Katkısı/Author Contributions:

Fikir/kavram: SÇA; Tasarım: SÇA, DGŞ; Danışmanlık: DGŞ; Veri toplama: SÇA; Veri işleme SÇA; Analiz ve/veya Yorum: SÇA, DGŞ; Kaynak tarama: SÇA; Makalenin Yazımı: SÇA, DGŞ; Eleştirel inceleme: DGŞ.

Çıkar çatışması/Conflict of interest: Çalışmada herhangi bir çıkar çatışması söz konusu değildir.

Finansal Destek/Financial Disclosure: Herhangi bir finansal destek alınmamıştır.

Çalışma Literatüre Ne Kattı?

- Toplumumuzda çok sık rastlanan fakat literatüre yeni kazandırılmış bir ebeveynlik türü anlatılmıştır.
- Helikopter ebeveynliğin çocuk sağlığı ve gelişimi üzerine etkileri hakkında farkındalık oluşturulmuştur.
- Helikopter ebeveyn kavramı ile ilgili araştırmaların artırılması gerektiğine dikkat çekilmiştir.

Kaynaklar

- Berger PL, Luckmann T. (2008). Gerçekliğin Sosyal İnşası/ Bir Bilgi Sosyolojisi İncelemesi. İstanbul: Paradigma Yayıncılık, s.70-74.
- Bradley-Geist J, Olson-Buchanan J. (2014), Helicopter parents: An examination of the correlates of overparenting of college students, *Education Training*, 56(4), 314-328.
- Bristow J. (2014) The Double Bind of Parenting Culture: Helicopter Parents and Cotton Wool Kids. In: *Parenting Culture Studies*. Palgrave Macmillan, London. Erişim Tarihi: 8.4.2018
https://doi.org/10.1057/9781137304612_10
- Checa P, Abundis-Gutierrez A. (2017). Parenting and temperament influence on school success in 9-13 year olds. *Frontiers in Psychology*, 8, 543.
- Conover K, Daiute C. (2017). The process of self-regulation in adolescents: A Narrative approach. *Journal of Adolescence*, 57, 59-68.

- Demir SA, Çelebi ŞG. (2017). Tek Ebeveynli Ailelerin Sorunları: Nitel Bir Araştırma. *Yalova Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(13), 111-128.
- Farley JP, Kim-Spoon J. (2014). The development of adolescent self-regulation: reviewing the role of parent, peer, friend, and romantic relationships. *Journal of Adolescence*, 37(4), 433-440.
- Fingerman KL, Cheng Y, Wesselmann ED, Zarit S, Furstenberg F, Birditt KS. (2012), Helicopter parents and landing pad kids: Intense parental support of grown children. *Journal of Marriage and Family*, 74, 880-896.
- Fischer JL, Forthun LF, Pidcock BW, Dowd DA. (2007). Parent relationships, emotion regulation, psychosocial maturity and college student alcohol use problems. *Journal of Youth and Adolescence*, 36, 912-926.
- Gibbs N. (2009). The growing backlash against overparenting. (30 November 2009) *Time*. <http://www.time.com/time/magazine/article/0,9171,1940697,00.html> Erişim: 11. 01. 2020
- Gottlieb L. (2011, July=August). How to land your kid in therapy. *The Atlantic*. Kaynak: <http://www.theatlantic.com/magazine/archive/2011/07/how-to-land-your-kid-in-therapy/308555/> Erişim: 8.3.2018
- Gui T, Koropecykj-Cox TJ. (2016). "I Am the Only Child of my Parents:" Perspectives on future elder care for parents among Chinese only-children living overseas. *Journal of Cross-Cultural Gerontology*, 31(3), 255-275.
- Hesse C, Mikkelsen AC, Saracco S. (2017) Parent-child affection and helicopter parenting: Exploring the concept of excessi& affection, *Western Journal of Communication*, 82(4), 457-474.
- Kalaycı AR. (2011). Tek Ebeveynli Aileler, T.C. Başbakanlık Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğü Yayınları, Ankara
- Kantowitz B, Tyre P. (2006). The fine art of letting go. (Erişim Tarihi: 12.09.2018). *Newsweek*.<http://www.usc.edu/student-affairs/parents/images/TheFineArtofLettingGo.pdf> Erişim: 6.3.2018
- Kelly L, Duran RL, Miller-Ott AE. (2017) Helicopter parenting and cell-phone contact between parents and children in college. *Southern Communication Journal*, 82(2), 102-114.
- Kouros CD, Pruitt MM, Ekas NV, Kiriaki R, Sunderland M. (2017). Helicopter parenting, autonomy support, and college students' mental health and well-being: The moderating role of sex and ethnicity. *Journal of Child and Family Studies*. 26(3), 939-949.
- Kwon KA, Yoo G, Bingham GE. (2016). Helicopter parenting in emerging adulthood: Support or barrier for Korean college students' psychological adjustment? *Journal of Child and Family Studies*, 25(1), 136-145.

- Kwon KA, Yoo G, De Gagne JC. (2017). Does culture matter? A Qualitative inquiry of helicopter parenting in Korean American college students. *Journal of Child and Family Studies*, 26(7), 1979-1990.
- Lee J, Kang S. (2018). Perceived Helicopter Parenting and Korean Emerging Adults' Psychological Adjustment: The Mediational Role of Parent-Child Affection and Pressure from Parental Career Expectations. *Journal of Child and Family Studies*, 27(11), 3672-3686.
- LeMoyne T, Buchanan T. (2011). Does "hovering" matter? Helicopter parenting and its effect on well-being. *Sociological Spectrum*, 31(4), 399-418.
- LeMoyne T, Buchanan T. (2011). Does "Hovering" matter? Helicopter parenting and its effect on well-being. *Sociological Spectrum*, 31(4), 399-418.
- Love H. (2016). A New approach to measuring helicopter parenting: The multidimensional helicopter parenting scale. Theses and Dissertations. 583, p. 80. <https://ir.library.illinoisstate.edu/etd/583>
- Milita K, Bunch J. (2017). Helicopter parenting and the policy attitudes of college students. *Political Science & Politics*, 50(2), 359-366.
- Odenweller K G, Booth-Butterfield M, Weber K. (2014) Investigating helicopter parenting, family environments, and relational outcomes for millennials, *Communication Studies*, 65(4), 407-425.
- Okray Z. (2016). Helicopter parenting and related issues: Psychological well being, basic psychological needs and depression on university students. *Current Research in Education*, 2(3), 165-173.
- Özel E, Zelyurt H. (2016). Anne baba eğitiminin aile çocuk ilişkilerine etkisi. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 16(36), 9-34.
- Özyürek A, Tezel-Şahin F. (2017). Anne-Baba Olmak ve Anne-Babaların Çocuk Yetiştirme Tutumları. In: *Anne Baba Eğitimi*. Güler-Yıldız T. (Edt.). Pegem Akademi, Ankara.
- Padilla-Walker LM, Nelson LJ. (2012). Black hawk down?: Establishing helicopter parenting as a distinct construct from other forms of parental control during emerging adulthood. *Journal of Adolescence* 35(5), 1177-1190.
- Reed K, Duncan JM, Lucier-Greer M, Fixelle C, Ferraro AJ. (2016). Helicopter parenting and emerging adult self-efficacy: implications for mental and physical health. *Journal of Child and Family Studies*, 25(10), 3136-3149.
- Sadiku MN, Tembely M, Musa SM. (2017). Digital parenting. *Journal of Multidisciplinary Engineering Science and Technology*, 4(1), 6454-6456.
- Schiffrin HH, Miriam LM. (2017). The effects of helicopter parenting on academic motivation. *Journal of Child and Family Studies*, 26(5), 1472-1480.
- Schiffrin HH, Liss M, Miles-McLean H, Geary K A, Erchull M J, Tashner T. (2014). Helping or hovering? The effects of helicopter parenting on college students' well-being. *Journal of Child and Family Studies*, 23, 548-557.
- Schiffrin HH, Liss M, Miles-McLean, H, Geary, K. A, Erchull M J, Tashner T. (2014). Helping or hovering? The effects of helicopter parenting on college students' well-being. *Journal of Child and Family Studies*, 23(3), 548-557.
- Segrin C, Wozidlo A, Givertz M, Bauer A, Murphy MT. (2012). The association between over parenting, parent-child communication, and entitlement and adaptive traits in adult children. *Family Relations* 61(2), 237-252.
- Sezer, Ö. (2010). Ergenlerin Kendilik Algılarının Anne Baba Tutumları ve Bazı Faktörlerle İlişkisi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(1), 1-19.
- Shoup R, Gonyea RM, Kuh GD. (2009). Impact of helicopter parents. Paper presented at the annual meeting of the Association for Institutional Research, Atlanta, GA. Kaynak: <http://cpr.indiana.edu/uploads/AIR%202009%20Impact%20of%20Helicopter%20Parents.pdf>
- T.C. Aile, Çalışma ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Değerlerin Edinilmesinde Ailenin Rolü, 2017. Aile Eğitim Programı.
- Tully G. (2017). The relation of helicopter parenting to depressive symptomatology in emerging adults. A Thesis: Submitted to the Graduate Faculty of the University of South Alabama, ProQuest Dissertations Publishing: 10275303
- Van Ingen DJ, Freiheit S, Steinfeldt JA, Roberts A. (2015). Helicopter parenting: The effect of an overbearing caregiving style on peer attachment and self-efficacy. *Journal of College Counseling* 18(1), 7-20.
- Yılmaz H. (2019). İyi ebeveyn, çocuğu için her zaman her şeyi yapan ebeveyn değildir: Algılanan Helikopter Ebeveyn Tutum Ölçeği (AHETÖ) geliştirme çalışması. *Journal of Early Childhood Studies*, 3(1), 3-30.
- Yılmaz H, Büyükcebeci A. (2019). Bazı Pozitif Psikoloji Kavramları Açısından Helikopter Ebeveyn Tutumlarının Sonuçları. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 9(54), 707-744.